

НА КАНАТНАЙ ДАРОЗЕ — ПА ЗААСАДЗЕ

Пра што марыць дырэктар каледжа ў Буйнічах

Шмат хто ў краіне атаясамлівае Георгія МАЛІНОЎСКАГА з аграрна-тэхнічным каледжам у Буйнічах, якім ён кіруе ўжо 30 гадоў. Знакаміты Буйніцкі заасад — таксама яго дзецішча. Ствараў ён у першую чаргу як вучэбны палігон для тых кадраў, якія рыхтуе каледж. Цяпер у планах Маліноўскага пабудова канатную дарогу ў заасадзе, акіянарый, карабель вікінгаў... Яго не палохае, што на гэта патрэбны мільёны рублёў, а грошай няма. Яго амбіцыйныя задумы заўсёды становіліся рэальнасцю. Нездарма ў цэнтры Магілёва, перад кінатэатрам «Радзіма», ззяе зорка з яго імем. А каледж, які ў Магілёве даўно называюць не інакш як «каледж Маліноўскага», значыцца на рэспубліканскай Дошцы гонару.

Свой лёс МАЛІНОЎСКИ прадбачыў яшчэ ў дзяцінстве.

Аўтадром — як у Германіі, а інтэрнат лепшы, чым у Англіі

Аграрна-тэхнічны каледж наогул установа не шараговая. Сёння гэта цэлы студэнцкі гарадок, дзе ёсць нават дамы для выкладчыкаў. Так кіраўнік замацоўвае каштоўныя кадры.

— Да каледжа 13 гадоў вёў прафтэхшколу ў аддзеле навукі абкама партыі і сабраў увесь вопыт Савецкага Саюза, — расказвае Маліноўскі. — У Даўгаўпілсе мне спадабаліся газоны, па іхнім ўзоры рабілі і ў нас. Аўтадром падглядзеў падчас адной са сваіх камандзіровак у Германіі. У нас працуе адзіны ў вобласці рэсурсны цэнтр сельскагаспадарчага профілю. У ім — тэхніка апошняй мадэлі, трактар-3022 ёсць як у разрэзе, так і «жывы», які на полі працуе. Навучэнцы з розных устаноў сельскагаспадарчага профілю прыязджаюць да нас, каб навучыцца працаваць на найноўшай тэхніцы.

Інтэрнат для студэнтаў мы зрабілі па англійскім узору — пакоі разлічаны на два чалавекі, у кожным ёсць санвузел з душавой кабінай. Я

двойчы быў у Англіі ў камандзіроўцы і начаваў у інтэрнаце Імперскага каледжа. Тады я думаў, што ў мяне ніколі такога не будзе. А зараз у нашых дзяцей яшчэ лепшы. На паверхах зрабілі відэаназіранне за кошт пазабюджэтных грошай. На 1-м паверсе размесцілі маладзёжны цэнтр з танцпляцоўкай, інтэрнэт-клуб на 30 месцаў, бібліятэку, атлетычны клуб. На другім — гасцініцу. Трэба, каб умовы былі і ў нашых гасцей. Шмат увагі надаём спорту. Сам у свой час сур'ёзна займаўся штангай і стаў кандыдатам у майстры спорту. Адзін з маіх вучняў сёння — заслужаны трэнер Рэспублікі Беларусь па цяжкай атлетыцы, суддзя вышэйшай нацыянальнай катэгорыі Міша Рабікоўскі.

Рэцэпт выхавання спраўднх патрыётаў

Каледж размешчаны на тым самым гараічным Буйніцкім полі, дзе ў ліпені 41-га савецкія салдаты змагаліся да апошняга. Чарговы нашумелы на ўсю краіну праект Георгія Маліноўскага — рэканструяваны нямецкі дот, які знаходзіцца на тэрыторыі каледжа. Менавіта гэту непрыступную цвярдзіну на

ўзвышшы Дняпра штурмаваў у 1943 годзе са сваім узводам Герой Савецкага Саюза лейтэнант Іван Мьяльноў. Дот быў адноўлены самімі навучэнцамі пад кіраўніцтвам педагогаў. Разам з дотам з'явілася традыцыя кожны год у Дзень вызвалення горада рэканструяваць і падзвіг гараічных чырвонаармейцаў.

— Гэта абсалютна новая форма выхавання падлеткаў, — шчыра радуецца свайму вынаходніцтву дырэктар каледжа. — Мы далі падлетку магчымасць адчуць тое, што перажывалі яго амаль аднагодкі. Фільмы, якія выходзяць патрыётаў, сёння рэдкасць. Баявых ветэранаў засталася вельмі мала, а кнігі на ваенную тэматыку дзеці не чытаюць. Інтэрнэт, Кантакт, Фэйсбук — гэта ўсё, што яны ведаюць. Сёння ёсць ракеты «Калібр», комплексы С-300, якія ўсё змятаюць на сваім шляху. А тады прыходзілася браць гранатамі, штыкамі, сваім здароўем. Мьяльноў і яго таварышам было ўсяго па 20 гадоў. Успомніце штурмавалі гэты напрамак у 1941 годзе 23 дні, а Мьяльноў з узводам узяў яго за 23 гадзіны. Уяўляецца? Сёння шмат хто з равеснікаў гэтых адважных хлопцаў не можа прабегчы 100-метраўку. А яны ўрукапашную выбівалі немцаў.

Дарэчы, герой афганскай вайны, прататып персанажа фільма «9-я рота», — тутэйшы выхаванец Андрэй Мельнікаў, мужны кулямётчык, які загінуў у 1988 годзе. У музеі каледжа «Спадчына» ёсць экспазіцыя пра яго. А яшчэ тут захоўваюцца экспанаты, звязаныя з лёсам шасці Герояў Сацыялістычнай Працы — выпускнікоў каледжа.

Пра аптымізацыю і ролю работадаўцы

У вобласці 11 устаноў сельскагаспадарчага профілю, аграрна-тэхнічны каледж у іх ліку. Тут выконваюцца ўсе паказчыкі, зарабляюцца вялікія пазабюджэтныя сродкі. На жаль, не ва ўсіх такіх поспехі. Георгій Маліноўскі ведае чаму.

— Няма ўжо той патрэбы ў механізатарах, што была раней, таму і наборы не выконваюцца, — лічыць ён. — Без аптымізацыі сеткі вучэбных устаноў сёння не абысціся. Мы раней былі школай механізацыі, а зараз каледж. Выйшлі на запатрабаваны прафесіі для эканомікі. Механізацыя засталася, але мы дадалі лясную гаспадарку, камерцыйную дзейнасць. Зараз мяркуем пабудоваць 5 агракасаў для падрыхтоўкі будучых пакаёвак і экскурса-

водаў з веданнем замежнай мовы. Раней ці пазней наша аўтэнтныка пачне працаваць на турыстычную галіну.

На Усебеларускім народным сходзе Георгій Маліноўскі таксама ўзнімаў пытанне, якое датычыцца работадаўца. «Дзяржава забяспечвае нашу ўстанову заробкам, паліпшае матэрыяльна-тэхнічную базу. А што робіць наймальнік? Толькі наракае: не тая кадры, не так іх падрыхтавалі, у нас іншае абсталяванне — трэба перавучаць. У чым праблема? Хто вам не дае паўдзельнічаць ва ўмацаванні профільнай навуковай установы? Я бачыў, як вядзецца падрыхтоўка кадраў у Германіі. Рана ці позна і мы да гэтага прыйдзем. Чалавек вучыцца толькі некалькі дзён, каб атрымаць мінімальныя тэарэтычныя веды, а далей асвойвае прафесію на прапрадпрыемстве пад наглядом майстра-настаўніка. Работадавец непасрэдна ўдзельнічае ў працэсе падрыхтоўкі спецыяліста. І кадры выходзяць вельмі талковыя».

Для каго заасад, а для каго — вучэбны палігон

На сталым дырэктара каледжа дзіцячы малюнак у рамачы — лес, кармушка, алёні. «Гэта я маляваў, калі мне было гадоў 5, — усміхаецца Георгій Маліноўскі. — Хто ведаў тады пра гэты заасад? Глядзіце, нават кармушка такая ж, як у нас».

Усё пачалося з камандзіроўкі ў Бельгію. У горадзе Льеж ёсць установа, якая рыхтуе леснікоў. На тэрыторыі раскошная вальера для зьяроў. Спецыялісты патлумачылі, што гэта вучэбная лабараторыя. І Маліноўскі загарэўся: а мы чым горшыя? «На адным з выязных пасяджэнняў аблвыканкама выказаў прапанову пабудова для нас вучэбную лабараторыю — заасад, — узгадвае ён. — Маўляў, для горада таксама будзе карысна. І губернатар, якім на той час быў Міхаіл Дражын, мяне падтрымаў. Потым дапамагаў Барыс Батура, які змяніў яго на пасадзе. І было вельмі прыемна, калі да нас прыехаў Прэзідэнт і даў высокую ацэнку. Я тады яму выказаў прапанову зрабіць у нас беларускае сафары. Вакол невымоўная прыгажосць — палі, лес, зубры.

Чаму б не пусціць цягнік, каб людзі любаваліся гэтым? І нам былі выдзелены грошы з фонду Прэзідэнта. Мінабароны дапамагло з будаўнічай сілай, аблвыканкам забяспечыў цягніком. І народ пайшоў. З 2005 па 2015 год нас наведала больш за 4 мільёны чалавек. І гэта без уліку дэлегацый, дзецей-сірот, ветэранаў і іншых катэгорый, для якіх наведванне бясплатнае».

Заасад пачынаўся з 4 зуброў і 2 казуль — Каські і Філі. Казуль прывезлі з поля, дзе іх параніла касілкай. Лось Грыня — заасадаўскі Ален Дэлон — паміраў маленькім пад плотам у Быхаўскім раёне. Нейкі неабякавы чалавек патэлефанаваў, і ласяня забралі. Зараз частка насельнікаў заасада — яго нашчадкі. «Па правілах, жыўла, якая ў прыродзе трапіла ў бяду, павінна загінуць — натуральны адбор. Мы гэты закон парушаем. І лебедзя забяром, і бусла. У нас іх, дарэчы, штук 8. За зіму яны набіраюць моц, а вясной пачынаюць лётаць над нашай тэрыторыяй. То на корпус сядуць, то на трактар. Мы ствараем для жывёл камфортныя ўмовы. У іх ёсць сталовыя, месцы для начлегу», — усміхаецца Маліноўскі.

Мы ў адказе за тых, каго прыручылі

Аднойчы на адной афіцыйнай сустрэчы Прэзідэнт сказаў Маліноўскаму: бачыў цябе па тэлевізары, як ты алена з рота карміў. «Гэта для мяне такой нечаканасцю было, — узгадвае суразмоўца той выпадак. — Тэлевізійчыкі зьялі, як я Досю частаваў, але нават і падумаць не мог, што гэты кадр трапіць на вочы кіраўніку дзяржавы».

Адкуль гэта шчырая любоў да жывёл, Маліноўскі не ведае. Проста любіць — і ўсё.

— У маладосці паляванне было маім хобі, але 25 гадоў ужо не страляю, — кажа ён. — Паляванне сёння — гэта забойства. Чалавек узброены аўтаматычным ружжом, оптыкай, прыборамі начнога бачання. Гэта вельмі несправядліва ў адносінах да жывёл.

А яшчэ Маліноўскі не можа прайсці міма пакінутага кацяняці або сабакі. У яго дома, дарэчы, жыўць некалькі такіх бедлагаў. «Кацяня падабраў на тэрыторыі каледжа, вымурзаны быў такі, дрыжаў.

Працягнуў да яго рукі, а ён палез мне за каўнер. І сэрца зашчаміла. Сабаку падабраў каля варот адной дачы. Людзі ў горад з'ехалі, а жывёлу пакінулі. Ён жа ляжаў на снезе, какаў». Цяпер Тобік не пакутуе. У яго ёсць дом і гаспадар, які ніколі не здрадзіць. Як і Жужы, яшчэ аднаму безнагляднаму дварняку. За дабрыню чалавек, які пакарміў яе аднойчы, жывёла аддзячыла бязмежнай адданасцю. Пазнае свайго дабрадзея нават па гуку машыны.

Пра румынскую мову і фатальнасць лёсу

— Мой бацька з Чарнаўцоў, а я нарадзіўся непадалёк, у Брычанах, — на размову пра асабістае жыццё мы з Георгіем Мікалаевічам выйшлі непрыкметна. А яго не меней цікавае, чым яго справа. — Жыў спачатку з бабуляй, потым выходзіўся ў доме-інтэрнаце ў Бельцах. У сяле Корбул закончыў вучылішча механізацыі. У Беларусь трапіў, калі служыў у арміі. Пасля ажаніўся і пусціў тут карані. На радзіме даўно не быў, але дзяцінства часта ўспамінаецца. У Чарнаўцах жылі балгары, туркі, румыны, венгры, чэхі, палякі, і дзеці на вуліцы размаўлялі кожны на сваёй мове. Дагэтуль добра размаўляю па-румынску, малдаўску, крыху горш — па-украінску, хаця з роднымі заўсёды стасаваліся выключна па-руску. Калі вучыўся ў Вышэйшай партыйнай школе ў Мінску, выпісваў нават румынскую «Іскру». Аднойчы ў нас з лекцыяй выступаў загадчык аддзела ЦК кампартыі Румыніі. Адносіны з гэтай краінай тады былі не вельмі добрыя. Закончылася лекцыя, можна было задаць пытанні. Я падняўся і спытаў на румынскай мове. У зале адразу ж наступіла цішыня. Нават перакладчыца замаўчала. Тады я сам пераклаў тое, што сказаў. Пытанне было крыху правакацыйным, таму прамога адказу мне не далі. А на наступны дзень мяне выклікалі ў ЦК і пацікавіліся, адкуль ведаю мову. Скончылася ўсё тым, што мне прапанавалі ісці ў дыпламатычную школу. Але гэта не маё, і я адмовіўся. Мой лёс — Буйнічы, мая радзіма — вёска Карчомка, дзе я жыў. Побач возера, прырода. Я шчаслівы чалавек.

Нэлі ЗІГУЛЯ.
zigulya@zviazda.by

ОБЪЯВЛЕНИЕ О ТОРГАХ

ЛОТ №1.	
Наименование (описание) имущества и его стоимость	Объект недвижимости – капитальное строение с инвентарным номером 200/С-42904, расположенное по адресу: Витебская область, г. Витебск, ул. Гагарина, 4, площадь – 760,4 кв.м, назначение – Здание РСУ, наименование – Здание РСУ. Начальная стоимость лота – 2 712 577,11 российского рубля
Собственник (владелец) имущества	ОАО «Витебский приборостроительный завод», УНП 300048171, юридический адрес: Витебская область, г. Витебск, ул. Гагарина, д. 4
Место-нахождение имущества	г. Витебск, ул. Гагарина, д. 4 Контактные лица по вопросам осмотра имущества и получения дополнительной информации: Станько Елена Михайловна: т.м. +37529 810 04 23
Наличие обременений	Залог ОАО «БПС Сбербанк»
Место (адрес), дата и время проведения торгов	Отдел принудительного исполнения управления юстиции Витебского облисполкома, г. Витебск, ул. Богдана Хмельницкого, 10/1, каб. 2.5 27 декабря 2016 года в 9.00
Справочная информация об организаторе торгов	Отдел принудительного исполнения управления юстиции Витебского облисполкома 210015, г. Витебск, ул. Богдана Хмельницкого, д. 10/1, каб. 2.5 Судебный исполнитель Богданова Ольга Евгеньевна, тел. (0212) 62 03 40, т.м. 375-33-687-91-63 Начальник отдела Бураков Игорь Вячеславович, тел. (0212) 61 40 15

Условия и порядок проведения торгов

1. Подать письменную заявку на участие в торгах и дать подписку об отсутствии препятствий для приобретения имущества, предусмотренных законодательством.
2. Внести задаток в размере 10 процентов от стоимости имущества на депозитный счет в российских рублях управления принудительного исполнения главного управления юстиции Витебского облисполкома № 3642903001040 в 200 филиале ОАО «АСБ Беларусбанк» г. Витебска, МФО 635, УНП 300002505 не позднее 14.00 26 декабря 2016 года.

Минимальная величина первого шага торгов – 5% от стоимости лота.

В соответствии с пунктом 1 Указа Президента Республики Беларусь от 05.05.2009 № 232 «О некоторых вопросах проведения аукционов (конкурсов)» возмещение затрат на организацию и проведение торгов осуществляется участником, выигравшим торги.

Дот навучэнцы аднаўлялі самі пад кіраўніцтвам педагогаў.